

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED VÁROS ÉS A SZEGEDI JÁRÁS DOLGOZÓINAK LAPJA

XII. évfolyam, 183. szám

Ára: 50 fillér

Szombat, 1956. augusztus 4.

Befejeződött az országgyűlés ülészaka

Megválasztották az országgyűlés bizottságait — Interpellációk a pénteki ülésen

Az országgyűlés pénteken folytatta tanácskozását. Az ülésen megjelent a párt és a kormány vezetői közül Apró Antal, Ács Lajos, Erdei Ferenc, Gerő Ernő, Hegedűs András, Hidas István, Kiss Károly, Kovács István, Mekis József, Szalai Béla, Bata István, Gáspár Sándor, Rónai Sándor, Egri Gyula és a Minisztertanács tagjai.

Részt vettek az ülésen a hazánkban tartózkodó lengyel parlamenti küldöttség tagjai is.

A diplomáciai párhelyekben helyet foglalt a budapesti diplomáciai testület több tagja.

Az ülést Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke nyitotta meg. Bejelentette, hogy a Baranya megyei választókerületben a lemondás folytán megüresedett képviselői helyre Sudár Ferenc soronkövetkező pótképviselőt hívták be. Ezután az országgyűlés áttért a bizottságok megválasztására. Először megválasztották a 21 tagú

JOGI, IGAZGATÁSI ÉS IGAZSÁGÜGYI BIZOTTSÁGOT,

Tagjai: Ács Ferenc, Czike József, Dávid Ferenc, Dinnyés Lajos, Gábor Mihály, Harter Ferenc, Katona Sándor, Kopácsi Sándor, Kovács István, Kristóf István, Köböl József, Kukucska János, Nagy Kálmán, Nánási László, Neuzál Ferenc, Pongrácz Kálmán, Reszegi Ferenc, Szabó Gusztáv, Szentiványi Lajos, Varga Sándor, Vigh István, Utána ugyancsak 21 tagú

KÜLÜGYI BIZOTTSÁGOT

választották. A bizottság tagjai: Andics Erzsébet, Barcs Sándor, Biró Mihály, Dénes István, Dógei Imre, Gáspár Sándor, Gosztonyi János, Horváth Márton, Ilku Pál, Izsák Julia, Kiss Károly, Matécz János, Mihályi Ernő, Nógrádi Sándor, Péter János, Rusznayk István, Sebes István, Szalai Béla, Szádeczkay-Kardoss Elemér, Vajdai Lajosné, Vég Béla,

A HONVÉDELMI BIZOTTSÁG

is 21 tagú: Bajtai Károly, Bereczki László, Egri Gyula, Gerő Ernő, Házi Sándor, Horváth Nándor, Janza Károly, Konyecsi György, Környei József, Kusnyér Zoltán, Loy Árpád, Madarász Ferenc, Magosi Károly, Matusek Tivadar, Márton András, Molnár István, Poczai István, Szabó István, Szomszéd László, Várkonyi László, Zsifinyecz Mihály.

A TERV- ÉS KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG

31 képviselőt választottak: Antos István, Acházt Imre, Balogh József, Berki Zoltán, Beresztozcy Miklós, Bódi Jánosné, Dedinszki János, Földvári Rudolf, Friss István, Gazda Géza, Hajdu József, Harustyak József, Hegyi Imre, Iván István, Juhász Imréné, Kanda Zsófia, Kiss Árpád, Kiss Imre, Kossa István, Molnár Ernő, Nagy Antal, Nagy Dániel, Nagy Károly, Osváth Károly, Papp Dániel, Seregélyi József, Stoliczki Ferencné, Szabó Rezső, Varga Károly, Vida Miklós, Wolf Johanna.

A MEZŐGAZDASÁGI BIZOTTSÁG

21 tagú: Birkás Imre, Bogos Domonkos, Borbás Lajos, Boros Gergely, Dobozi Erzsébet, Fekete Miklós, Fodor Imre, Fodroczki Lajos, Hodos János, Hosnyánszky János, Kaszapovics András, Komócsin Zoltán, Kókai Jánosné, Losonczy Pál, Makrai János, Mészöly Gyula, Mislóczki Má-

tyás, Z. Nagy Ferenc, Szabó Pál, Tisza József, Vas Zoltán.

AZ IPARI BIZOTTSÁG

tagjai: Barczy Gyula, Blaha Béla, Bonta József, Csiki Lajos, Galló Ernő, Gácsi Miklós, Germadics Vilmos, Herczeg Ferenc, Horváth Ede, Inklovics Mária, Jármaj Ervin, Kádár Béla, Mader Mártonné, Murvai András, Ploker Ignác, Sályi István, Sási János, Susztar Sándor, Varga Ferencné, Varga Lénárt, Uszta Gyula, Ugyancsak 21 képviselőt választottak a

A KERESKEDELMI BIZOTTSÁG

Czéh József, Csala László, Elek János, Földes László, Gém Ferenc, Gregor Sándor, Hortobágyi János, Kozma József, Lövé Ferenc, Miklós Árpád, Nádházi András, B. Papp Mihály, Papp Sándor, Pála Károlyné, Rigó János, Szijjártó Lajos, Szigei Attila, Szankovics Mátyás, Trepper Józsefné, Vadász Elemérné, Wirth Ádám.

A KULTURÁLIS BIZOTTSÁG

23 tagból áll: Benke Valéria, Bognár Rezső, Boros Ida, Darabos Iván, Erdy-Gruz Tibor, Ivanics Frigyesné, Kanicsár Sándorné, Karácsonyi Béla, Kelen Béla, Kerek Gábor, Kónya Lajos, Ladányi Ferenc, Lukács György, Majlát Jolán, Nagy Mária, Palócz Ilona, Suhajda József, Szabó Ferenc, Szemenyei Antalné, Tenczer Béláné, Urbán Ernő Veres Péter, Vető Lajos,

A SZOCIÁLIS ÉS EGÉSZSÉGÜGYI BIZOTTSÁG

pedig 21 tagból áll: dr. Bárczi Gusztáv, dr. Bene Zoltán, Bárdosi Lajos, Dobmi Jánosné, Dubi Ferencné, Elek Ferenc, dr. Kende Zsigmond, Kikillai Sándorné, Lengyel István, Máté János, Mónus István, Németh József, Pataki Lajosné, Pesta László, Sárfi Rózi, Sipos István, dr. Sívó József, dr. Szabó Miklós, Varga M. János, Váci Sándor, Vámos Ferencné.

Végül 11 tagú

MENTELMI ÉS ÖSSZEFÉRHETELENSÉGI BIZOTTSÁG

választottak. Tagjai: Ács Lajos, Berki Mihály, Borsó István, Győre József, Kovács Béla, Martin Ferenc, Nagy János, Parragi György, Szabó Pirokka, Zentai József.

A bizottságok megválasztása után az országgyűlés áttért az interpellációk előterjesztésére.

Elsőnek Mészöly Gyula Bács-Kiskun megyei országgyűlési képviselő interpellált a földművelésügyi miniszterhez a homoki szőlőtermesztés időszerű kérdéseiről. Bevezetőben hangzott, hogy

a magyar szőlőtermesztésből jelenleg csaknem teljesen hiányzik a gép.

Felteszem tehát a kérdést —

mondotta —, mit kíván tenni a földművelésügyi miniszter a nagyüzemi szőlőtermesztés megteremtésére, a szőlőtermesztés önköltségének csökkentésére?

A továbbiakban elmondotta, hogy véleménye szerint helyes volna a korábban jól bevált, a szőlőtermelők és az ország szőlőtermesztésének érdekeit jól szolgáló hegyközségi szervezeteket visszaállítani.

a magyar bor közismert jó híre — folytatta — az utóbbi években sajnálatosan csorbad szenvedett.

Ebben elsősorban a borkereskedelmi szerveink a hibásak, amelyek szőlészeti szakembereink tiltakozása ellenére és a magyar bortörvény mellesével az átmeneti borhiány enyhítésére áttértek a műbor gyártására. Ennek az lett a következménye, hogy a fogyasztók közönség elfordult a bortól és áttért a sörfogyasztásra, illetőleg az egészségre ártalmas töményalkohol — rum és pálinka — fogyasztására.

Az elmúlt esztendőben közepesen jó bortermeletünk volt és máris értékesítési nehézségekkel küzdünk. Ebben az esztendőben ismét jó közepes, és a tavalyinál lényegesen jobb minőségű bort várunk. Ha az elmúlt esztendő gyenge minőségű borkat nem tudjuk idejében kiüríteni, kétséges, hogy az idei jó bortermeletünk el tudjuk-e helyezni.

Hogy ezen a bajon segítsünk, az volna a javaslatom, hogy meg kellene szervezni a belföldi borfogyasztást. Az egyes borközpontok vidékeken termelt tiszta borokat tisztán állapotban, tehát keverés nélkül, úgynevezett háziasítás nélkül hozzuk forgalomba, mert a magyar közönségnek nem tetszenek ezek az úgynevezett pancsolt, vagy háziasított borok. (Derűltetés.)

Az interpellációra Matolcsi János földművelésügyi miniszter válaszolt. Bevezetőben emlékeztetett arra, hogy az elmúlt hat-hét esztendőben elsősorban az alapvető mezőgazdasági munkák gépesítésére fordítottak a fő figyelmet, amelyek a legdöntőbbek a terméshozamok növelése szempontjából, s amelyek a legnehezebb munkákat könnyítették meg. Ez azonban nem jelenti azt, hogy beletudunk dolgozni a szőlőművelés gépesítésének elmaradottságába.

Most azon dolgozunk — folytatta —, hogy a különböző külföldi jó tapasztalatok felhasználásával kialakítsunk olyan géptípusokat, amelyeket kellőképpen alkalmazhatunk szőlőkben.

Ami a szőlőtermelők hegyközségei tömörülését illeti — folytatta —, úgy gondolom, hogy kormányunk a szőlőtermelőknek ezt a többször felvetett kívánságát teljesíteni tudja és teljesíteni fogja. Természetesen nem a régi hegyközségi szervezetek formájában, amelyek nagyobb részt — meg kell mondanunk — a kulákok és a falu módosabb embereinek befolyása alatt állottak, s azok abban a formában nem szolgálták a szőlőtermelők többségének érdekeit. Remélem, hogy már ez év őszén megkezdődhet az új típusú újraszervezett hegyközségek létrehozása, megalakítása.

Kormányunk foglalkozik a magyar bor minőségének megjavításával, illetve a mi-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Megyei pártaktíva-ülés ma Hódmezővásárhelyen

A Csongrád megyei Párt-végrehajtóbizottság ma délután 9 órára a hódmezővásárhelyi Béke-szálló nagytérmebe megyei pártaktíva-ülést hívott össze. A pártaktíva a Központi Vezetőség 1956. július 18—21-i ülésének határozata alapján adódó megyei feladatokat tárgyalja meg. Előadó: Lövé Ferenc elvtárs, másodtitkár. A beszámolót vita követi.

A SZEGEDI RUHAGYÁR

a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlajával kitüntetett négyszeres zászlós élüzem

1955 novemberét írtunk... Élüzem ünnepe volt ekkor a Szegedi Ruhagyárban. Igazgatónk értékelte 1955. III. negyedének munkáját. Beszédében a többi között a következőket mondotta: »Nagyon sokat kell tenni azért, hogy továbbra is megtartsuk az élüzem kitüntető címet. El kell nyerni a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlaját«.

Több mint fél év telt el az ünnepség óta. Üzemünk jól fejlődött és 1955 második felének munkája alapján elnyertük a megyei pártbizottság vándorzászlaját. Ez év első felébe kiváló munkája alapján az első és második negyedében ismét zászlós élüzemek vagyunk és a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlaja a birtokunkban van. De más is történt az elmúlt fél évben. Üzemünk elnyerte a ruházati ipar legjobb műszaki színvonalú üzele címet és a vele

járó zászlót. DISZ-szervezetünket a termelésben és az ifjúság nevelésében végzett kiváló eredményéért »Ságvári Endre Ereméremmel« tüntették ki a ruhaipari I. DISZ fesztivál alkalmából. DISZ-szervezetünk az alkotmány-műszakban tovább harcol a DISZ Központi Vezetősége vörös vándorzászlajáért.

A második öt éves terv irányelvei alapján kidolgoztuk üzemünk fejlesztési tervét. Ennek a nehéz feladatnak megoldása-hoz 800 javaslattal járultak hozzá a dolgozók. A gyárban a negyedik géptermet láttuk el a legmodernebb berendezéssel. Egyre több dolgozónk éri el a kiváló dolgozó szintet és kap magasabb kormánykitüntetést. Legtöbb dolgozó több reszorton tud dolgozni.

Pámet Miklós főművezető

Szeged dolgozói a Központi Vezetőség határozatáról

Az önálló tervezés, a magasabb színvonalú gazdaságvezetés a dolgozók életszínvonalát is jelentősen emeli

Különösen a gazdaságvezetés színvonalának emelése és az önálló tervezés ragadott meg a Központi Vezetőség ez év júliusi nagy jelentőségű és rendkívül sokoldalú határozatából. Hangsúlyozni szeretném, hogy még nagyon sok részlete a határozatnak nagy hatással volt rá, de most erről a két kérdéssről akarnék szólni.

Úgy érzem, addig nem tudjuk a gazdaságvezetést az eddiginél magasabb színvonalra emelni, amíg nem azok terveznek, akik a tervet végrehajtják.

Ha központilag azt mondanánk: X millió forint értékű ilyen és ilyen árut kell készíteni, ennyi és ennyi nyereséggel stb., tervezzék meg magatok, gazdálkodjatok megfontoltan, akkor állítom, sokkal gazdaságosabban, eredményesebben hajtánánk végre a tervet.

A Központi Vezetőség határozata leszögezi, hogy előtérbe kell helyezni a munka minőségének premizálását. Ez égetően szükséges,

de nem megvalósítható mindaddig, amíg a központi tervezés keretbe köt bennünket. Meg van szabva a mennyiség, a beralap, a lét-szám, a norma, s ezt áthágni nem lehet. Hát hogyan lelkesítsük mi a dolgozókat arra, hogy jobb minőségű árut készítsenek, ha csak a mennyiségi eredményre ösztönözzük? Meg kell nézni a 170 és a 130 százalékos teljesítő dolgozóknak a munkáját: nyilvánvaló, hogy a 130 százalékos szebb munkát végez és őt kellene díjazni, jutalmazni, premizálni, ösztönözni arra, hogy ha 100 százalékon felül teljesít, akkor is többet keres, azonban, ha minőségileg jobb munkát végez, akkor még többet keres. Szerintem itt van a kul-

tya elásva. Mert például nálunk, a Konzervgyárban, ha a zárógépnél dolgozó eltör egy üveget, s azt fogja, ar- rébb dobja a benne levő anyaggal együtt, semmi büntetése nem esik. Semmi oka sincs arra, hogy vigyázzon, minél kevesebb üveg törjön el, mert őt csak a mennyiség érdekli, az után keres. Vonatkozhatnánk ezt több munkára is itt a gyárban. Viszont nem díjazhatjuk kellőképpen a minőséget, mert köt a beralap, és köt a mennyiség.

Pedig ez a helyzet drágább, rosszabb a népgazdaságnak és a dolgozóknak.

Mert például a kiváló minőségű zöldborsó konzervért sokkal többet kapunk, mint az első-, vagy másodosztályúért. Ha tehát a dolgozó kevesebbet, de jobbat termel, akkor a népgazdaság is jól jár, meg a munkásnak is több lesz a keresete, ha ő minőségi premizálásban részesül elsősorban. És akkor valóban lelkesedik, hogy minél jobban dolgozzon, s látja is jobb munkája értelmét.

A minőségi munka természetesen magával hozza az anyaggal való takarékoskosságot és az önköltség csökkentését is, hisz mondjuk, ha vigyáz a dolgozó az üvegekre, akkor azzal már anyagot takarít meg és kevesebb lesz például a zöldborsó konzerv előállításának a költsége. Amikor néhány dolgozónak kifizetünk pár száz forintot azért, mert vigyázott a minőségre, takarékoskodott — tehát olcsóbban termelt —, ez a körülmény több ezer forint hasznát hoz a házhoz: jól jár a munkás, jól jár a népgazdaság.

Nemrégiben Dunakeszin, az ottani konzervgyár vezetői teljesen szabad kezű kaptak, vagyis »önállósították« őket. Ez azt jelenti,

Mégegyszer annyi árpa, mint az egyéniék földjén

Csongrád megyében a deszki Kossuth Termelőszövetkezet évek óta gazdaságosabban termel, mint a falu egyéni gazdái, s az idén minden eddiginél jobban túlszárnyalta őket. Amíg közszé- gi átlagban 600-700 kg-ot termel az árpából nyolc mázsa, addig a deszki Kossuth Termelőszövetkezet 90 holdas tábláján — a vízkár ellenére is

csaknem 16 mázsa a holdankénti átlag. Búzából pedig legalább öt mázával jobb a Kossuth Termelőszövetkezeté.

Az évek óta elért kitűnő termés a legjobb agitáció a kollektív gazdálkodás mellett. Ez évben 78-ról 154-re szaporodott a szövetkezet taglétszáma.

elengedhetetlenül szükséges a dolgozókkal való közös önálló tervezés, újszerű gazdaságvezetés.

Ennek a módszereit kell kidolgoznunk, megvalósítanunk a Központi Vezetőség határozata nyomán, amelynek nagy munkájába — remélem a Délmagyarországi hasábjain is — minél többen bekapcsolódnak a szegedi gazdaságvezetők.

Kardos Ernő

Szegedi Konzervgyár főmérnöke